

IV

(Aktai, priimti iki 2009 m. gruodžio 1 d. remiantis EB sutartimi, ES sutartimi ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartimi)

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. birželio 17 d.

dėl žemės ūkio kooperatyvus ir valdas apsunkinančių skolų konsolidavimo programos, įgyvendintos Lacijaus regione (Italija) pagal Regionų įstatymą Nr. 52/1994 ir perfinansuotos pagal 2001 m. gegužės 10 d. Regionų įstatymo Nr. 10 257 straipsnį

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 4525)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(2010/27/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

naują raštą, prašydama skubiai pateikti anksčiau prašytą informaciją.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas pagal šį straipsnį,

kadangi:

I. PROCEDŪRA

(1) 2001 m. rugsėjo 11 d. raštu, užregistruotu 2001 m. rugsėjo 13 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje, vadovaudamasi Sutarties 88 straipsnio 3 dalimi, pranešė Komisijai apie 2001 m. gegužės 10 d. Regionų įstatymo Nr. 10, kuriuo iš dalies keičiamas 1994 m. spalio 31 d. Regionų įstatymo Nr. 52 2 straipsnis, 257 straipsnio tekstą.

(2) 2002 m. balandžio 19 d. rašte, užregistruotame 2002 m. balandžio 22 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje nusiuntė Komisijai papildomos informacijos apie minėtąsias nuostatas, kurios 2001 m. lapkričio 9 d. raštu Komisija buvo prašiusi iš Italijos institucijų.

(3) Komisija, išnagrinėjusi šią informaciją, 2002 m. birželio 17 d. raštu paprašė Italijos institucijų per keturias savaites atsiųsti daugiau informacijos.

(4) Negavusi atsakymo iki 2002 m. birželio 17 d. rašte nurodytos datos, Komisija 2003 m. rugpjūčio 19 d. nusiuntė

(5) 2003 m. spalio 23 d. raštu, užregistruotu 2003 m. spalio 29 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje nusiuntė Komisijai papildomos informacijos, kurios Komisija 2002 m. birželio 17 d. raštu buvo prašiusi Italijos institucijų.

(6) 2003 m. gruodžio 11 d. Komisija pranešė Italijai savo sprendimą pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą ją taikant 2001 m. gegužės 10 d. Regionų įstatymo Nr. 10 (toliau – Įstatymas Nr. 10/01) 257 straipsnio nuostatomis ir 1998 m. sausio 1 d.–2001 m. gegužės 20 d. (Įstatymo Nr. 10/01 įsigaliojimo data) pagal pagalbos programą, kuri turėjo būti perfinansuota iš tame straipsnyje numatyto biudžeto asignavimo, sumokėtai pagalbai ⁽¹⁾.

(7) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių pateikti pastabų.

(8) Komisija pastabų iš suinteresuotųjų šalių negavo. Vis dėlto, kai pagal Sutarties 88 straipsnio 2 dalį pradėjusi procedūrą Komisija pateikė pastabų, Italijos institucijos susitiko su Komisijos darbuotojais šias pastabas aptarti.

(9) 2009 m. balandžio 3 d. e. paštu Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje nusiuntė Komisijai Italijos institucijų raštą, kuriame apibendrinamos ankstesnėje dalyje minėtame susitikime vykusios diskusijos.

⁽¹⁾ Raštas SG (2003) D/233340.

⁽²⁾ OL C 15, 2004 1 21, p. 28.

II. APRAŠYMAS

Priemonė, apie kurią pranešta

- (10) Įstatymo Nr. 10 257 straipsnyje numatyta skirti papildomus 400 mln. ITL (206 583 EUR) kaip 15 metų trukmės paskolų, teikiamų žemės ūkio kooperatyvus, jų grupes ir žemės ūkio valdas apsunkinančioms skoloms konsoliduoti, palūkanų subsidiją, kaip nurodyta 1994 m. spalio 31 d. Regionų įstatyme Nr. 52 (toliau – Įstatymas Nr. 52/94), iš dalies pakeistame 1996 m. balandžio 29 d. Įstatymu Nr. 13 (toliau – Įstatymas Nr. 13/96). Jame taip pat keičiamas Įstatymo Nr. 52/94 2 straipsnis – galimybė gauti tame įstatyme numatytą pagalbą bus taikoma ir, 2000 m. gruodžio 31 d. duomenimis, negražintoms apsunkinančioms skoloms. Galiausiai, į įstatymą įtraukta sąlyga, pagal kurią numatyta pagalba gali būti panaudojama tik *Bollettino ufficiale della Regione Lazio* [Oficialiajame Lacijaus regiono biuletenyje] paskelbus teigiamus pagal EB sutarties 87–88 straipsnius Komisijos atlikto tyrimo rezultatus.

Teisinis pagrindas, pakeistas priemone, apie kurią buvo pranešta

- (11) Įstatyme Nr. 52/94, kuris yra teisinis konsolidavimo pagrindas, numatyta:
- pagalba kooperatyvams ir jų grupėms skiriant 15 metų trukmės paskolų, teikiamų dėl viešosiomis subsidijomis nepadengtų paskolų atsiradusioms apsunkinančioms skoloms konsoliduoti, palūkanų subsidijas (1 straipsnio 1 dalis);
 - pagalba žemės ūkio valdoms skiriant 15 metų trukmės paskolų, teikiamų dėl jau padarytų investicijų atsiradusioms apsunkinančioms skoloms konsoliduoti, palūkanų subsidijas (1 straipsnio 2 dalis);
 - pagalba kaip dotacijos kooperatyvams ir jų grupėms susijungimo arba perėmimo į kitą kooperatinę organizaciją atvejais – iš šių dotacijų padengiama iki 50 % minėtų kooperatyvų ar jų grupių balansuose nurodytų išpareigojimų ir jos skirtos šiems išpareigojimams įvykdyti (4 straipsnis);
 - apsunkinančios skolos apibrėžtos kaip skolos, atsiradusios dėl trumpalaikių, vidutinio laikotarpio ir ilgalaikių banko paskolų, gautų be viešosios pagalbos ir negražintų įstatymo įsigaliojimo dieną.
- (12) Remdamasi Sutarties 88 straipsnio 2 dalimi (buvęs 93 straipsnis), Komisija pradėjo aptariamame įstatyme numatytos pagalbos tyrimo procedūrą⁽³⁾, nes nebuvo įsitikinusi, ar ši pagalba atitinka kriterijus, pagal kuriuos ji tuo metu buvo nagrinėjama.

- (13) Remdamasi šiais kriterijais Komisija šią dotaciją laikė pagalba veiklai, iš esmės suderinama su bendrąja rinka, jeigu įvykdytos šios trys sąlygos:

a) ši pagalba turėjo būti susijusi su apsunkinančiomis skolomis, atsiradusiomis dėl paskolų, paimtų jau padarytoms investicijoms finansuoti;

b) visa imant paskolą suteiktos pagalbos suma ir aptariama pagalba negalėjo viršyti procentinės dalies, kurią Komisija paprastai leidžia teikti, t. y.:

— investicijoms pirminiame žemės ūkio sektoriuje: 35 % arba 75 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 75/268/EEB⁽⁴⁾,

— investicijoms žemės ūkio produktų perdirbimo ir pateikimo į rinką sektoriuje: 55 % (arba 75 % 1 tikslo regionuose) projektams, atitinkantiems sektorių programas arba vieną iš Tarybos reglamento (EEB) Nr. 866/90⁽⁵⁾ 1 straipsnio tikslų, ir 35 % (arba 50 % 1 tikslo regionuose) kitiems produktams, kuriems netaikoma išimtis pagal Komisijos sprendimo 90/342/EEB⁽⁶⁾ priedo 2 punkte (arba Komisijos sprendime 94/173/EEB⁽⁷⁾) nurodytus kriterijus;

c) aptariama pagalba galėjo būti išmokama tik pakeitus naujai paimtų paskolų palūkanas, kad būtų atsižvelgta į pinigų kainos pokyčius (tokiais atvejais pagalbą suma turėjo būti mažesnė negu šių pokyčių kaina arba lygi jai), arba turėjo būti susijusi su žemės ūkio valdomis, teikiančiomis ekonominio rentabilumo garantijas, visų pirma, jei dėl esamų paskolų turima finansinė našta kenkia valdoms arba skatina jas bankrotuoti.

- (14) Pradėjus procedūrą, Italijos institucijos, priimdamos Įstatymą Nr. 13/96, iš dalies pakeitė Įstatymą Nr. 52/94, kuriuo remdamasi Komisija galėjo nutraukti procedūrą paskelbdama, kad tuo įstatymu pakeista pagalbą apibrėžtis yra suderinama su bendrąja rinka⁽⁸⁾.

⁽⁴⁾ OL L 128, 1975 5 19, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 91, 1990 4 6, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 163, 1990 6 29, p. 71.

⁽⁷⁾ OL L 222, 1995 9 20, p. 19.

⁽⁸⁾ 1996 m. kovo 29 d. raštas SG (96) D/3465.

⁽³⁾ Bylos Nr. C 43/95 (buvęs NN 73/94) – OL C 327, 1995 12 7, p. 9.

(15) Įstatymu Nr. 13/96 programa buvo pakeista taip:

- a) atšaukta iki 50 % susijungimo arba perėmimo atveju į kooperatyvų balansą įtrauktų išpareigojimų sudaranti pagalba;
- b) pagalbą kooperatyvus ir jų grupes apsunkinančioms skoloms konsoliduoti (Įstatymo Nr. 52/94 1 straipsnio 1 dalis) ir valdoms skirtą pagalbą (1 straipsnio 2 dalis) galima teikti tik skoloms, atsiradusioms dėl padarytų investicijų, konsoliduoti;
- c) ši pagalba turi būti susijusi tik su investicijų dalimi – 80 % kooperatyvų atveju ir 65 % žemės ūkio valdų atveju;
- d) pagalba turi būti teikiama laikantis Komisijos paprastai leidžiamų normų, susijusių su visa imant paskolą suteiktos pagalbos suma ir aptariama pagalba, t. y. 35 % (75 % mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse, kaip apibrėžta Direktyvoje 75/268/EEB) investicijoms pirminiame žemės ūkio sektoriuje ir 55 % investicijoms žemės ūkio produktų perdirbimo ir pateikimo į rinką sektoriuje;
- e) aptariama pagalba gali būti skirta tik rentabilumo garantijas teikiančioms žemės ūkio valdoms ar kooperatyvams, visų pirma jei dėl esamų paskolų turima finansinė našta kenkia valdoms arba skatina jas bankrutuoti.

(16) Atsižvelgiant į šiuos pakeitimus patvirtinta pagalbos programa liko nepakeista iki Komisijos sprendimo dėl Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnio nuostatų pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

III. SUTARTIES 88 STRAIPSNIO 2 DALYJE NUMATYTOS PROCEDŪROS PRADĖJIMAS

(17) Komisija pradėjo EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, ją taikydama Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnio nuostatoms ir 1998 m. sausio 1 d.–2001 m. gegužės 20 d. (Įstatymo Nr. 10/01 įsigaliojimo data) pagal pagalbos programą, kuri turėjo būti perfinansuota iš tame straipsnyje numatyto biudžeto asignavimo, sumokėtai pagalbai, nes abejojo, ar aptariama

pagalba suderinama su bendrąja rinka, visų pirma šiais aspektais:

- a) Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnyje numatytas asignavimas turėjo būti skirtas žemės ūkio valdoms ir kooperatyvus apsunkinančių skolų konsolidavimo pagalbos programai finansuoti, kaip 1996 m. patvirtino Komisija, remdamasi specialiosiomis sąlygomis dėl sunkumų turinčių įmonių sanavimo ir restruktūrizavimo – šias sąlygas žemės ūkio sektoriui buvo galima taikyti vietoj 1994 m. Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽⁹⁾ (toliau – 1994 m. gairės) nuostatų, kaip tiesiogiai numatyta šiose gairėse;
- b) 1994 m. gairės pakeistos 1997 m. Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁽¹⁰⁾ (toliau – 1997 m. gairės), kuriose nustatytos naujos žemės ūkio sektoriui taikytinos sąlygos. Programa turėjo būti suderinta su šiomis naujosiomis sąlygomis ir suderintas variantas turėjo įsigaliooti nuo 1998 m. sausio 1 d., bet iš turimos informacijos nebuvo įmanoma nuspręsti, ar tai įvyko;
- c) 1997 m. gairės savo ruožtu pakeistos 1999 m. Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (toliau – 1999 m. gairės), su kuriomis aptariama programa turėjo būti panašiai suderinta;
- d) iš turimos informacijos nebuvo galima nustatyti, ar aptariama programa buvo suderinta su 1999 m. gairių sąlygomis;
- e) šiomis aplinkybėmis kilo abejonių, ar 1998 m. sausio 1 d.–2001 m. gegužės 20 d. (Įstatymo Nr. 10/01 įsigaliojimo data) suteikta pagalba ir Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnyje numatytas asignavimo panaudojimo būdas suderinami su bendrąja rinka.

IV. ITALIJOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

(18) 2004 m. liepos 2 d. raštu, užregistruotu 2004 m. liepos 7 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje nusiuntė Komisijai Italijos institucijų pastabas, parengtas, kai buvo pradėta EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra ją taikant Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnio nuostatoms ir 1998 m. sausio 1 d.–2001 m. gegužės 20 d. (to Regionų įstatymo įsigaliojimo data) pagal pagalbos programą, kuri turėjo būti perfinansuota iš tame straipsnyje numatyto biudžeto asignavimo, sumokėtai pagalbai.

⁽⁹⁾ OL C 368, 1994 12 23, p. 12.

⁽¹⁰⁾ OL C 283, 1997 9 19, p. 2.

- (19) Tame rašte Italijos institucijos pirmiausia paskelbė, kad atšaukia pranešimą apie Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnį ir pradeda procedūrą jam panaikinti, ir kartu teigė, kad nepatvirtinta jokių įgyvendinimo priemonių ir pagalbos pagal tą straipsnį neišmokėta.
- (20) Italijos institucijos taip pat pabrėžė, kad rašte, kuriame patvirtinamas Įstatymas Nr. 52/94, Komisija teigė, jog aptariama pagalba atitinka jai taikomus kriterijus ir todėl jai galima taikyti EB sutarties 92 straipsnio 3 dalies c punkte (dabar 87 straipsnis) nustatytą išimtį, nes šiomis priemonėmis buvo siekiama palengvinti tam tikrų ekonominės veiklos rūšių ar tam tikrų ūkio šakų plėtrą nedarant tokio neigiamo poveikio prekybos sąlygoms, kuris prieštarautų bendriems interesams, ir nebuvo pateikusi nuorodos į Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti.
- (21) Kaip matyti iš 1994–1996 m. susirašinėjimo su Komisija, Italijos institucijų nuomone, aišku, kad Įstatymu Nr. 52/94 siekta išvengti atvejų, kai darydamos investicijas, žemės ūkio valdos dėl pinigų kainos svyravimų turėjo mokėti daug didesnes nei rinkos palūkanų normas ir taip patirdavo sunkumų. Be to, Lacijaus regiono valdžia visada užtikrindavo, kad būtų patikrinamas pagalbą gaunančių valdų ekonominis rentabilumas, ypatingą dėmesį skirdama sanavimo planams, kuriuos šios valdos turėjo pateikti pagal Įstatymą Nr. 52/94 ir jo pakeitimus.
- (22) Šiomis aplinkybėmis Italijos institucijos tvirtino, kad pagal Įstatymą Nr. 52/94 teikiama pagalba galima taikyti EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytą išimtį.
- (23) 2004 m. liepos 2 d. rašte Italijos institucijos taip pat teiravosi, ar aptariamam atveju kalbant apie sunkumų turinčių įmonių sanavimą ir restruktūrizavimą, būtų įmanoma 1998–2000 m. išmokėti pagalbą⁽¹¹⁾, skirtai 1994 m. gruodžio 5 d. duomenimis neįgyvendintoms paskoloms dengti, taikyti 1997 m. gairių 2.5 punktą, kuriuo remiantis gairės neturi poveikio pagalbos programų, patvirtintų kitiems negu sanavimas ar restruktūrizavimas tikslams, pvz., regioninei plėtrai [ir] MVĮ plėtrai, taikymui, jeigu Įstatymu Nr. 52/94 numatytos priemonės buvo patvirtintos kaip priemonės, kuriomis ketinama palengvinti tam tikrų ekonominės veiklos rūšių ar tam tikrų ūkio šakų plėtrą prekybos sąlygoms nedarant tokio neigiamo poveikio, kuris prieštarautų bendriems interesams.
- (24) Galiausiai, atsakydamos į 2003 m. gruodžio 11 d. rašto 29 punktą (žr. 1 išnašą), kuriame Komisija Italijos institucijų prašė atsiųsti jai Lacijaus regiono valdžios sprendimų rinkinį ir visų nuo 1998 m. sausio 1 d. įsigaliojusių finansinių įstatymų ištrauką, kad ji galėtų nustatyti tikslią kiekvienais metais aptariamai programai finansuoti skirtų asignavimų vertę, Italijos institucijos paaiškino, kad:
- a) vienintelės Įstatymui Nr. 52/94 įgyvendinti numatytos lėšos nurodytos pačiame įstatyme ir dar kartą pateikiamos 1995 m. regiono biudžete⁽¹²⁾;
 - b) išlaidų išpareigojimai įsigaliojo tik 1996 m., kai įstatymą patvirtino Komisija;
 - c) tada Įstatymo Nr. 52/94 sąlygas atitikusioms įmonėms pagalba buvo teikiama iš lėšų, sutaupyty sumažinus palūkanas ir dėl griežto įstatymo įgyvendinimo. Papildomų biudžeto asignavimų skirti nereikėjo;
 - d) žemės ūkio valdoms teikiama Lacijaus regiono pagalba buvo taikoma tik banko paskoloms, susijusioms su padarytomis investicijomis ir, 1994 m. gruodžio 5 d. duomenimis, neįgyvendintoms, nepamirštant, kad 1994 m., kaip ir kelerius metus prieš tai, Italijos palūkanų normos, palyginti su kitomis ES valstybėmis narėmis, buvo vienos didžiausių.
- (25) 2009 m. balandžio 3 d. Komisijai nusiųstame rašte Italijos institucijos paaiškino, kad visos paraiškos pagalbai pagal šią programą gauti buvo pateiktos iki 1998 m. sausio 1 d.

V. VERTINIMAS

- (26) EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (27) Aptariama priemonė šią apibrėžtį atitinka, nes ji palanki tam tikroms įmonėms (turinčioms apsunkančių skolų žemės ūkio sektoriuje) ir, įvertinant Italijos padėtį žemės ūkio gamybos sektoriuje (pavyzdžiui, 2006 m. Italija buvo trečioji pagal dydį jautienos ir veršienos gamintoja ir didžiausia pomidorų augintoja ES), gali turėti poveikį prekybai.

⁽¹¹⁾ Italijos institucijos nurodė ne 2001, o 2000 metus, nes po 2000 m. pagalbos nebuvo suteikta.

⁽¹²⁾ Šis skaičius buvo 4 000 000 000 ITL (2 061 856 EUR). 1998–2000 m. bendra suteiktos pagalbos suma buvo 1 400 000 000 ITL (721 650 EUR).

- (28) Vis dėlto EB sutarties 87 straipsnio 2–3 dalyse numatytais atvejais šios priemonės, taikant nukrypti leidžiančią nuostatą, gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka.
- (29) Šiuo atveju, žinant aptariamą programą, vienintelė nukrypti leidžianti nuostata, kuria galima pasinaudoti, nustatyta EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte ir ja remiantis pagalba galima laikyti suderinama su bendrąja rinka, jeigu ja ketinama palengvinti tam tikrų ekonominės veiklos rūšių ar tam tikrų ūkio šakų plėtrą prekybos sąlygoms nedarant tokio neigiamo poveikio, kuris prieštarautų bendriems interesams.
- (30) Prieš nagrinėdama tos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymą, Komisija norėtų pažymėti, kad po EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūros pradėjimo išsiųstame 2004 m. liepos 2 d. rašte Italijos institucijos teigė, jog buvo pradėta procedūra Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsniui panaikinti ir kad pagal tą straipsnį paramos nebuvo išmokėta. 2005 m. rugsėjo 20 d. teleksu Komisija paprašė Italijos institucijų pateikti įrodymų, kad Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnis panaikintas.
- (31) Atsakymą į šį teleksą Komisija gavo 2008 m. liepos 16 d. rašte, kuriame patvirtinama, kad ginčytinos Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnio nuostatos panaikintos 2006 m. balandžio 28 d. Regionų įstatymo Nr. 4 27 straipsnio 2 dalimi, o jų taikymas bet kuriuo atveju sustabdytas nuo to laiko, kai pradėta EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra. Be to, 2004 m. liepos 2 d. rašte Italijos institucijos paskelbė, kad atšaukia pranešimą apie minėtą 257 straipsnį.
- (32) Atsižvelgdama į šiuos faktus Komisija neturi motyvų toliau tirti Įstatymo Nr. 10/01 257 straipsnio nuostatų ir gali tyrimo procedūrą baigti.
- (33) EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo klausimu (žr. 11 išnašą) Komisija pažymi, kad pradėjus Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą pateiktose pastabose ir vėliau surengtame posėdyje Italijos institucijos paaiškino, kad aptariama pagalba buvo finansuojama tik programai C 43/95 biudžete numatytais lėšomis, kurias patvirtino Komisija (žr. 24 konstatuojamąją dalį). Iš 2009 m. balandžio 3 d. Italijos institucijų rašto taip pat darytina išvada, kad visos paraiškos pagalbai buvo

pateiktos iki 1998 m. sausio 1 d. (žr. 25 konstatuojamąją dalį).

- (34) Iš šių paaiškinimų matyti, kad dėl 1998–2000 m. naudotų sumų Komisija jau buvo priėmusi sprendimą ir kad po šios datos, po kurios visos naujos paraiškos turėjo atitikti naująsias nuostatas dėl pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (žr. 17 konstatuojamąją dalį), paraiškų pateikta nebuvo, todėl Komisija, atsižvelgdama į šias nuostatas, nebeturi motyvų priimti naują sprendimą dėl EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo 1998–2000 m. suteiktai pagalbai, kuri praktiškai yra finansavimas, tęsiamas pagal paraiškas, pateiktas iki 1998 m. sausio 1 d., atitinkantis 15 konstatuojamojoje dalyje nurodytas sąlygas ir Komisijos jau patvirtintas (žr. 14 konstatuojamąją dalį). Tad procedūra, pradėta dėl 1998–2000 m. suteiktos pagalbos, irgi gali būti nutraukta,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2003 m. gruodžio 11 d. raštu pradėta EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra ⁽¹³⁾ dėl minėtosios programos šiuo sprendimu nutraukiama, nes tapo nereikalinga – 2004 m. liepos 2 d. Italija atšaukė pranešimą ir nesiekė gauti siūlytos pagalbos.

2 straipsnis

Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra, pradėta dėl 1998–2000 m. Italijos (Lacijaus regiono) pagalbos, suteiktos pagal programą, grindžiamą Įstatymu Nr. 13/96 iš dalies pakeisto Įstatymo Nr. 52/94 nuostatomis, ir tapusi nereikalinga, šiuo sprendimu nutraukiama.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2009 m. birželio 17 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹³⁾ Žr. 2 išnašą.